

A vasten 2
5 maart 2023
M. Assumpta

Eerste lezing (Genesis 12,1-4a)
Uit het boek Genesis

De Heer sprak tot Abram:
`Trek weg uit je land, je stam en je ouderlijk huis.
Ga naar het land dat Ik je zal aanwijzen.
Ik zal een groot volk van je maken.
Ik zal je zegenen en je groot aanzien geven,
zodat je zelf bron van zegen zult zijn.
Ik zal al degenen die jou tot zegen zijn,
ook zegenen.
Maar degenen die jou verwensen zal Ik vervloeken.
Alle volkeren van alle tijden zullen wensen
gezegend te worden als jij.'
Dan ging Abram op weg, zoals de Heer hem had opgedragen,
en zijn neef Lot ging met hem mee.

Tweede lezing (2 Timotheüs 1,8b-10)
Uit de tweede brief van de heilige apostel Paulus aan Timoteüs

Paulus schrijft:
beste Timoteüs,
Weet dat je voor het goede nieuws zult moeten lijden.
Maar God zal je kracht geven.
Want Hij heeft ons redding gebracht en ons geroepen om voor Hem te leven.
Hij deed dat niet omdat we het verdiend zouden hebben met onze eigen daden.
Maar omdat hij altijd gewild heeft ons genadig te zijn, ook voor de wereld bestond.
We wisten het niet, maar met de komst van Jezus Christus is het duidelijk geworden:
Jezus heeft de dood zijn kracht ontnomen, en hij heeft ons laten zien dat er leven is, sterker
dan de dood, leven in eeuwigheid.

Evangelie (Matteüs17,1-9)
Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Matteüs

Eens beklommen Jezus en zijn leerlingen Petrus, Jakobus en Johannes een hoge berg.
Ze wilden eens alleen zijn, weg van de dagelijkse beslommingen.
En ze zagen ineens Jezus in een heel andere gedaante.
Ze zagen dat zijn gezicht straalde, en ook zijn kleren leken witter dan ooit.
En tot hun verbazing zagen ze ook Mozes en Elia bij hem staan, en met hem spreken.
Vol enthousiasme riep Petrus uit: 'Laten we hier drie tenten bouwen, één voor jou, één voor Mozes en één voor Elia.'
Hij had dit nog maar net gezegd, of ze werden omgeven door een lichtgevende wolk.
En uit die wolk klonk een stem, die zei: "Ja, Jezus is mijn zoon, hij is mij tot vreugde, ik hou van hem. Luister maar naar wat hij jullie zegt."
De leerlingen wierpen zich neer op de grond, ze waren zeer bang.
Toen voelden ze hoe Jezus hen bij de schouder nam, en zei: "Sta op. Jullie moeten niet bang zijn."
Ze keken op, en alles was weer als voorheen, ze zagen alleen nog Jezus.

Toen ze weer van de berg afdaalden, zei Jezus: “Je moet daar met niemand over praten, ze zullen het toch maar kunnen begrijpen als ze zullen zien dat zelfs de dood mijn boodschap niet klein zal krijgen.”

Homilie

Z en B,

De vier zondagen voor de vasten hebben we kennis gemaakt met de Bergrede uit het evangelie volgens Mattheüs, zowat de belangrijkste tekst in de evangeliën, de grondwet van het christendom.

Op een bepaald moment hebben we Jezus dan horen zeggen: ‘Jullie moeten niet denken dat ik gekomen ben om te zeggen dat wat in de joodse wet staat, of wat de profeten hebben gezegd, niet meer zou gelden. Helemaal niet. Ik ben niet gekomen om dat alles af te schaffen, maar om het te vervolmaken.

En helemaal op het einde van de Bergrede verwijst hij nogmaals naar de wet en de profeten, in hoofdstuk 7 vers 12.

Dat luidt: *“Doe aan een ander wat je zou willen dat ze aan jou doen.*

Dat is het hart van de wet en de profeten.”

Dit is wellicht de meest kernachtige samenvatting van Jezus’ boodschap: Doe aan een ander wat je zou willen dat ze aan jou doen.

Het is wereldwijd gekend als de gulden regel, the golden rule.

In Wikipedia wordt die omschreven als ‘één van de sterkste ethische, universele leefregels die voorkomt als een praktisch, ethisch handvat in verschillende religies, filosofieën en culturen.’

Die gulden regel omschrijft in enkele woorden wat Jezus bedoelde met ‘het vervolmaken van de wet en de profeten’.

De wet schrijft regels voor, en het is belangrijk die te onderhouden.

De profeten tekenen de weg uit, die moet gegaan worden.

Beide zijn nodig, zijn belangrijk. Maar ze volstaan niet. Ze moeten ook handen en voeten krijgen. Ze moeten ‘gedaan’ worden.

En wat er moet gedaan worden kan niet beter begrepen worden, dan door te zeggen: benader je medemens, zoals je zelf zou willen benaderd worden. Hou dus van je naaste, want ook jij wil niet liever dan bemind te worden.

En in het evangelie van vandaag zijn we zoveel verder in het verhaal van Mattheüs.

De leerlingen hebben onderweg gezien hoe Jezus dit ten volle heeft waargemaakt. Ze hebben gezien hoe hij zieken weer beter heeft gemaakt, hoe hij met de wetgeleerden in discussie is gegaan omdat die zich te veel aan de letter van de wet hielden, hoe hij meerdere inspirerende gelijkenissen en parabels heeft verteld, hoe hij de mensen ertoe gebracht heeft hun brood met mekaar te delen, kortom hoe hij de bedoeling van de wet en droom van de profeten concreet gestalte wist te geven.

Maar ook de tegenkating is gegroeid, en binnenkort trekt hij Jeruzalem binnen, en dan zal voor Jezus, en ook voor zijn leerlingen, het moment van de waarheid aanbreken. Zullen zij ook tegenover veroordelingen en folteringen stand houden?

En om hen nog eens duidelijk te maken waar het hem steeds om te doen was, trekt hij met drie van zijn leerlingen de bergen in.

Daar hebben de leerlingen een formidabele ervaring. Wat juist, is niet zo belangrijk.

Maar alle elementen komen er samen: Jezus staat midden tussen Mozes de wetgever, en Elia, de grootste profeet.

En het wordt hen meer dan ooit duidelijk dat alles wat ze met die Jezus beleefd hebben, uiteindelijk de weg wijst naar wat God met zijn mensen voorheeft, hoe uiteindelijk Gods rijk

op aarde kan gerealiseerd worden. Door te beminnen en bemind te worden, door niet van de anderen weg te kijken, maar door aan hen te doen wat je zou willen dan men aan jou doet.

'Deze Jezus – horen ze God zeggen - maakt mijn verwachtingen waar, ik hou van hem, hij mag mijn zoon genoemd worden.'

Z en B,

Als wij ons christenen noemen, dan mogen ook wij, in het spoor van Jezus, ons niet beperken tot het onderhouden van regels, en het goedkeuren van mooie woorden, ons beperken tot wet en profeten, maar dan moeten we dat ook beleven.

Daarom worden we ieder jaar in de vastentijd weer opgeroepen om iets te doen.

Om ons het lot aan te trekken van mensen, die nood hebben aan ondersteuning en medeleven: ze zijn onze broers en zussen, en we mogen hen niet in de steek laten, we moeten broederlijk met hen delen.

Dit jaar wordt onze aandacht vooral gericht op de mensen van Guatemala, de q'eqchi' indianen.

We hebben deze morgen kennis met hen kunnen maken. We hebben geleerd hoe zij de schepping zien als een heilig geschenk, een zegen. De aarde en het water hebben we om samen te delen.

Hoe mooi zou het zijn als ook de westerse mens tot bezinning zou komen, en het water gaan beschouwen als een geschenk, dat je koesteren moet en waar je dankbaar voor moet zijn?

Zou dan de woestijn niet weer gaan bloeien, het vuur niet weer gaan doven?

Pierre Breyne

Wie wil reageren op deze homilie, kan dit doen via e-mail: pierre.breyne@outlook.com En daar krijg je een antwoord op.